

Městský úřad Litomyšl
Doručeno 03.01.2020 9:12:20
MěÚ Litomyšl 000746/2020
Listů: , příloh: 1

Krajskému úřadu Pardubického kraje

prostřednictvím

**Městský úřad Litomyšl
odbor výstavby a územního plánování**

datovou zprávou

ke sp. zn. 80040/2017

V Táboře dne 3. 1. 2020

**Věc: územní řízení o umístění stavby D35 Džbánov – Litomyšl
- odvolání účastníka řízení spolku Živé Kornice**

Dne 16. 12. 2019 bylo na úřední desce Městského úřadu Litomyšl pod sp. zn. 80040/2017 a č. j. 105592/2019 zveřejněno veřejnou vyhláškou územní rozhodnutí o umístění stavby D35 Džbánov-Litomyšl ze dne 13. 12. 2019.

V rozhodnutí je uvedeno, že písemnost bude na doručenkou doručována mimo jiné spolku Živé Kornice, se sídlem Kornice 10, Litomyšl, IČO 22815082 (dále jen „Spolek“). Spolek je zastoupen advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem, který k podání učiněnému jménem Spolku dne 13. 12. 2018 připojil také plnou moc. Všechny písemnosti proto musejí být doručovány prostřednictvím tohoto zástupce. V seznamu účastníků je ovšem Spolek uveden bez zastoupení a právnímu zástupci žádná písemnost doručena nebyla.

Z důvodu právní jistoty Spolek současně podává proti citovanému územnímu rozhodnutí
o d v o l á n í .

**Živé Kornice, z. s.
v plné moci Mgr. Vítězslav Dohnal, advokát**

Městský úřad Litomyšl
Doručeno 14.01.2020 10:13:25
MěÚ Litomyšl 003713/2020
Listů: , příloh: 1

Krajskému úřadu Pardubického kraje

prostřednictvím

Městský úřad Litomyšl
odbor výstavby a územního plánování

datovou zprávou

ke sp. zn. 80040/2017

V Táboře dne 14. 1. 2020

Věc: územní řízení o umístění stavby D35 Džbánov – Litomyšl
- odvolání účastníka řízení spolku Živé Kornice

Dne 3. 1. 2020 podal Živé Kornice, se sídlem Kornice 10, Litomyšl, IČO 22815082 (dále jen „Spolek“) odvolání proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby D35 Džbánov-Litomyšl ze dne 13. 12. 2019, sp. zn. 80040/2017, č. j. 105592/2019 zveřejněno veřejnou vyhláškou.

V odvolání Spolek upozornil stavební úřad, že je v řízení zastoupen advokátem. Stavební úřad přípisem ze dne 6. 1. 2020 sdělil, že dle jeho názoru „není oprávněn extenzivně vykládat udělenou plnou moc. Protože v udělené plné moci nebylo výslovně uvedeno zmocnění pro přebírání písemností, zaslal stavební úřad územní rozhodnutí č.j. MěÚ Litomyšl 105592/2019 ze dne 13.12.2019 zmocniteli, kterému bylo prokazatelně doručeno dne 19.12.2019.“ K tomu Spolek pouze konstatuje, že pokud je zmocněnci udělena plná moc k zastupování v řízení, automaticky z ní plyne, že zástupce zastupuje v celém řízení a ve všech procesních úkonech. Plnou moc tedy nebylo potřeba extenzivně vykládat a postup stavebního úřadu byl jednoznačným pochybením. To však stavební úřad následně napravil.

Podané odvolání Spolek doplňuje tak, že napadá a domáhá se zrušení rozhodnutí v celém rozsahu a dále doplňuje důvody odvolání, tedy informace o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo:

- 1) ve výroku napadeného rozhodnutí chybí dostatečně konkrétní popis navrhované stavby, zejména její kategorie, uspořádání, šířky apod. Přitom v územním rozhodnutí na úsek Litomyšl – Janov takový popis stavby uveden je.
- 2) ve výroku napadeného rozhodnutí a v projektové dokumentaci chybí objekty nezbytné pro realizaci stavby, zejména provizorní zdroje vody, provizorní zdroje energie, přístupové komunikace apod. a rovněž objekt technologie elektronického mytí. Přitom v územním rozhodnutí na úsek Litomyšl – Janov tyto objekty umístěny jsou.
- 3) rozhodnutí nerespektuje podmínky závazného stanoviska Ministerstva obrany, resp. tyto podmínky nepřenáší mezi závazné podmínky územního rozhodnutí. Územní rozhodnutí je tak se závazným stanoviskem Ministerstva obrany v rozporu.
- 4) požadavky Police uplatňované pro úsek D35 Džbánov – Litomyšl a úsek Litomyšl – Janov jsou odlišné, pokud jde o přípustný sklon čel propustků. To zakládá nepřipustnou nerovnost a pochybnost o tom, jaký sklon je maximálně přípustný z hlediska bezpečnosti.

Advokátní kancelář Dohnal & Bernard, s.r.o.
zapsaná v OR u Krajského soudu v Českých Budějovicích, oddíl C, vložka 21923 • IČO: 018 25 666
č. ú.: 211 864 546/0600 • tel: +420 381 253 990 • e-mail: office@dohnalbernard.cz
www.dohnalbernard.cz

Sídlo a kancelář Tábor
Mgr. Vítězslav Dohnal, ev. č. ČAK 12191
Klokotská 103/13, PSČ 390 01 Tábor
tel.: +420 776 834 534 • e-mail: dohnal@dohnalbernard.cz

Pobočka Jilové u Prahy
JUDr. Michal Bernard, Ph.D., ev. č. ČAK 14936
Masarykovo nám. 195, PSČ 254 01 Jilové u Prahy
tel.: +420 773 991 250 • e-mail: bernard@dohnalbernard.cz

5) umístění záměru se navrhuje na základě aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Pardubického kraje (dále jen „ZÚR PK“), které jsou samy nezákonné a na základě územních plánů města Litomyšl a obce Sedliště, které byly na základě nezákonné ZÚR PK vydány následně. Nezákonnost ZÚR PK vyplývá z toho, že:

- a. v rámci aktualizace ZÚR PK byl vybrán koridor 1, v rámci něhož ovšem má být realizována trasa, která je z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území méně příznivá, než trasy v koridoru 2. Koridor byl zpracován a posouzen ve dvou variantách. Varianta 1 (severní) obcházela Kornice ze severní strany, varianta 2 (Sedliště Jih) z jihu. V rámci posouzení vlivů na trvale udržitelný rozvoj území byla doporučena varianta 1. Negativní vlivy konkrétně navrhované trasy na trvale udržitelný rozvoj území jsou výrazně větší, než by mohly být vlivy trasy, kterou by bylo možné navrhnout v rámci koridoru 2. To znamená, že aktualizace ZÚR vymezením koridoru pro D35 ve variantě 1 vyloučila realizaci trasy, která by byla pro trvale udržitelný rozvoj území příznivější. To není v souladu s cíli a úkoly územního plánování.
- b. výběr varianty koridoru není v aktualizaci ZÚR PK dostatečně odůvodněn. Odůvodnění se žádným způsobem nevypořádává s tím, že v územní studii „Vymezení koridorů pro umístění stavby rychlostní silnice R35 u Litomyšle“, která byla zpracována v roce 2010 společností OPTIMA, vyšel ve všech sledovaných kritériích jako vhodnější koridor ve variantě jižní.
- c. v rámci pořizování aktualizace č. 1 ZÚR PK nebyly vyhodnoceny vlivy přivaděčů a MÚK na trvale udržitelný rozvoj území.

Spolek je přesvědčen, že ze shromážděných podkladů vyplývá, že z hlediska trvale udržitelného rozvoje území je vhodnější varianta vedení D35 jižně od obce Sedliště a jižně od Kornic. Proto měla být jako výsledek pořizování aktualizace č. 1 ZÚR PK do územně plánovací dokumentace kraje zpracována varianta 2.

Nezákonnost podkladových ZÚR PK způsobují současně nezákonnost napadeného rozhodnutí. Na tom nic nemění ani správním orgánem zmíněn presumpce správnosti veřejnoprávních aktů. Spolek bude nezákonnost ZÚR PK následně namítat ve správní žalobě.

- 6) stavba je umístěna v rozporu se ZÚR PK, a to konkrétně v tom, že:
 - a. ZÚR PK vymezují koridor pro komunikaci rychlostní, nikoliv pro dálnici. Parametry rychlostní komunikace jsou od parametrů dálnice odlišné. Jestliže je napadeným rozhodnutím umísťována dálnice, jde o stavbu, pro kterou není koridor v ZÚR PK vymezen.
 - b. nezajišťuje ochranu krajinného rázu a jeho pozitivních znaků, neeliminuje negativní dopady do krajinného rázu, což je v rozporu s bodem (06) písm. b) a bodem (116) písm. i) ZÚR PK,
 - c. nenapojuje města východní části kraje na D35, což je v rozporu s bodem (05) písm. e) ZÚR PK,
 - d. není zajištěna ochrana a hospodárné využití ZPF, což je v rozporu s bodem (133) písm. a) ZÚR PK.
- 7) Spolek v námitkách v průběhu správního řízení požadoval, aby pokud nedojde k celkové změně trasy na variantu dříve označovanou Sedliště – Jih, byla dálnice D35 v úseku Džbánov - Litomyšl vedena tak, aby bylo návazně možné vést D35 v okolí Kornic (v nově vytvořeném úseku, který bude předmětem samostatného povolování) v trase, která obchází Kornice větším obloukem v rámci koridoru vymezeného a posuzovaného v EIA. Tato trasa posouvá komunikaci dál od obydlených částí severně směrem k lesu (jak požaduje Stanovisko EIA) a vrací trasu po většině délky do zářezu, podobně jako u trasy vyhodnocované v EIA. Graficky byla navrhovaná jiná trasa D35 v okolí Kornic vyznačena v příloze č. 1, které byla

nedílnou součástí těchto námitek. Slovně lze navrhovanou trasu v okolí Kornic popsat takto:

Směrování:

- v km 53,1 se odděluje od stávající trasy směrem na sever
- v km 56,5 se vrací do stávající trasy
- v nejširším místě oblouku (mezi km 54,5 a 55) je od stávající trasy vzdálena 200 metrů

Niveleta:

- násep nad Sedlišti v km 53,1 až 53,7 podobně jako je u stávající trasy
- zářez v km 53,7 až 54 podobně jako je u stávající trasy
- krátkým náspem v km 54 až 54,3 překonává terénní nerovnost
- v km 54,3 až 55,6 je vedena v zářezu
- krátkým náspem v km 55,6 až 56 překonává terénní nerovnost
- zářez v km 56 až 56,5 podobně jako u stávající trasy

Objekty:

- nová retenční nádrž v km 54,1
- objekt 06-211 (křížení se silnicí III/36016 v km 55,3) řešeno mostem nad dálnicí
- obnovení objektu 07-201 (most nad polní cestou a migrační trasou zvěře v km 55,7)

Současně v případě, že by měla být v další fázi výstavby realizována výstavba MÚK Litomyšl-sever, požaduje Spolek její návrat do polohy před rokem 2009 – její posun směrem na západ byl proveden na základě požadavku Města Litomyšle bez možnosti vyjádření dotčené veřejnosti – tj. občanů Kornic a části Němčic – Podrybníka

Na tuto námitku reagoval stavební úřad pouze tím, že se námitka údajně netýká úseku, který je předmětem tohoto územního řízení. To však není pravda. Podstatou námítky je to, aby úsek, který je předmětem tohoto řízení, byl umístěn takovým způsobem, aby na něj mohl nově vytvořený úsek v okolí Kornic navazovat v podobě, kterou Spolek navrhuje. Na této námítce Spolek trvá. Trvá také na části námítky, která se týká požadavku na umístění MÚK Litomyšl – sever.

- 8) podkladem pro umístění záměru je stanovisko MŽP ze dne 23. 10. 2012, č. j. 73999/ENV/12, které trpí závažnými nezákonnostmi a věcnými nedostatky. Proto je tento podklad pro rozhodnutí nezákonný. Jedná se zejména o tyto vady:
- a. EIA se nezabývala možnými úpravami investorem navržených tras, které by vedly k omezení vlivů na životní prostředí, a to přestože je veřejnost navrhovala,
 - b. nebyly vůbec posouzeny vlivy přivaděčů,
 - c. nebyly posouzeny vlivy odpočívek pro kamióny,
 - d. posouzení vlivů MÚK je zcela nedostatečné,
 - e. hlukové posouzení vychází z nereálných odhadů intenzit dopravy. Dokumentace EIA počítala s tím, že pro případ nerealizace záměru bude v roce 2025 intenzita dopravy v okolí Litomyšle cca 18 tis. vozidel denně. Tohoto stavu ovšem bylo dosaženo již v roce 2016. Z toho je patrné, že jsou výrazně podhodnocené i intenzity odhadované pro případ realizace záměru a že to bude výrazně více, než předpokládaných cca 35 tis. vozidel denně v roce 2025,
 - f. hlukové posouzení se nezabývá posouzením vlivů po roce 2025,
 - g. hlukové posouzení vychází z odhadovaných intenzit dopravy a nikoliv z maximální kapacity záměru,
 - h. nesprávné je vyhodnocení vlivů na archeologické lokality.
 - i. v různých podkladech pro EIA byly podstatné části záměru uváděny odlišně. To se týká zejména MÚK Řídký, která byla jinak umístěna na detailních mapách a

jinak v celkové mapě a v hydrogeologické studii. Obdobný rozpor se týká přemostění Kornického potoka. Na str. 77 je navrhován 50m dlouhý a 6,5m vysoký most, který by přemostil celé údolí a umožnil migraci zvěře v lokálním biokoridoru. Na jiných místech (např. str. 70) se ale pracuje s pouhým přemostěním potoka a ne přilehlých luk, což je poté v závěrečném porovnání obou variant hodnoceno jako střet s lokalitou velkého významu (str. 106).

Nezákonnost podkladového stanoviska EIA způsobuje současně nezákonnost napadeného rozhodnutí. Na tom nic nemění ani stavebním úřadem zmíněná presumpce správnosti veřejnoprávních aktů. S ohledem na to, že závazné stanovisko EIA nepodléhá samostatně odvolání a ani soudnímu přezkumu, je první možností jeho přezkoumání právě územní řízení. Proto jsou správní orgány povinny se výhradami účastníků k těmto podkladům pro rozhodnutí věnovat a řádně je vypořádat. Spolek bude nezákonnost stanoviska EIA následně namítat ve správní žalobě.

- 9) podkladem pro umístění záměru je také závazné stanovisko MŽP ze dne 11. 11. 2016, č. j. 40890/ENV/16. Toto stanovisko je nezákonné ve všech částech, kterými byly obsahově změněny podmínky stanoviska EIA ze dne 23. 10. 2012. Takový postup je nezákonný, protože závazné stanovisko vydávané podle čl. II. bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., neumožňuje stanovené podmínky měnit. Úkolem příslušného orgánu EIA bylo pouze určit, které podmínky jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Proto měly být podmínky pouze v nezměněné podobě přeneseny do ověřovacího závazného stanoviska. Jakákoliv obsahová změna podmínek byla provedena mimo zákonem daný proces a bez účasti dotčených osob a dotčených správních orgánů a je tedy nezákonná.
- 10) dokumentace pro umístění záměr, a tedy i samotné umístění záměru je v rozporu s následujícími podmínkami stanovenými v závazném stanovisku MŽP ze dne 11. 2016, č. j. 40890/ENV/16:
 - a. podmínka 18) - nedošlo k prověření možnosti využití stávající silnice při přechodu přes ochranné pásmo vodního zdroje Pekla,
 - b. podmínka 19) - umístění křižovatky Řídký mimo ochranné pásmo vodního zdroje Bohuňovice,
 - c. podmínka 20) - "Před zahájením podrobného hydrogeologického průzkumu zpracovat nejprve projekt tohoto průzkumu, ve kterém budou jasně stanoveny metodika, rozsah a cíle hydrogeologického průzkumu.",
 - d. podmínka 34c) – posun trasy k jihu, aby se vyhnula VKP Švábenice – trasa do něho stále zasahuje,
 - e. podmínka 50) – zahájit archeologické práce s předstihem, nedestruktivními metodami v předstihu několika let.
- 11) záměr je napadeným rozhodnutím umístěn v rozporu s výše citovanými stanovisky EIA, protože:
 - a. nedošlo k prověření možnosti posunu trasy dále od obytné zástavby,
 - b. nebyl proveden předběžný a podrobný geotechnický a hydrogeologický průzkum a na jejich základě podrobné posouzení vlivu výstavby na režim podzemních vod,
 - c. nebyla provedena pasportizace studní,
 - d. návrh odvodnění, retenčních a zasakovacích prvků neminimalizuje riziko nadlimitního nárůstu chloridových iontů,
 - e. nedošlo k příznivějšímu začlenění záměru do krajiny,
 - f. nebyla zapracována výsadba izolační zeleně.

Tuto námitku uplatněnou v podání Spolku ze dne 13. 12. 2018 pod bodem 6) a v podání ze dne 24. 9. 2019 pod bodem 7) stavební úřad vůbec nevypořádal. Ve vypořádání pouze odkázal na závazné stanovisko MŽP ze dne 18. ledna 2019, č. j. MZP/2018/710/942, které se ovšem otázkou splnění podmínek předchozích stanovisek EIA vůbec nezabývá.

- 12) záměr je umístěn tak, že ohrožuje vodní zdroj Pekla, který zásobuje pitnou vodou Vysoké Mýto a patří k nejvýznamnějším zdrojům pitné vody na území Pardubického kraje. Ohrožení vyplývá z následujících skutečností:

a. MÚ Litomyšl – odbor životního prostředí (vodoprávní úřad) ve svém vyjádření ze 7. 3. 2018 cituje z dopisu společnosti H3Geo z 31. 5. 2017, který Spolek přiložil ke svému podání ze dne 13. 12. 2018. Dle tohoto odborného posudku výsledky geofyziky dokazují, že poruchové pásmo je výrazně větší, než se předpokládalo a odtěžení významné části kvartérního pokryvu povede k obnažení výronů podzemní vody a ovlivnění tlakových poměrů v širším okolí. Odkrývání a těžba kvartérních zemin je proto nepřipustná. Zároveň je nepřiměřeně riskantní zatěžovat tyto vrstvy náspem. K této námitce Spolku stavební úřad pouze uvedl, že informace uvedené v námitce jsou autorům předložené dokumentace známy a jsou v dokumentaci zapracovány. To je ovšem zjevně nepravdivé vypořádání námitky, když z citovaného posudku vyplývá, že odkrývání a těžba kvartérních zemin je nepřipustná a dokumentace s ní přesto počítá. Dále z posudku vyplývá, že zatěžovat tyto vrstvy náspem je nepřiměřeně riskantní, dokumentace však přesto bez bližšího zdůvodnění počítá s vybudováním náspu. Tyto rozpory správní úřad vůbec nevysvětluje a vypořádání námitky je tak nepřezkoumatelné.

b. Ve studii společnosti Fingeo z října 2017 (D35 Džbánov-Litomyšl, hydrogeologické posouzení OPVZ Pekla) jsou identifikovány neznámé hrozby: *voda stoupá k povrchu po blíže neidentifikovaných výstupních cestách* (str. 14). Studie obsahuje závažný rozpor – na str. 22 posudku je vyjádřena obava, že rizikem by mohlo být, kdyby val tvořil překážku při povodních (pak by hrozila eroze svrchních vrstev), což je vyloučeno na str. 27 studií Agroprojekce, která zkoumá rozliv vod – ale když je eroze svrchních vrstev obecně nebezpečím, tak se v nich nemohou budovat základy mostu, i když jsou plošně založené. V případě jakéhokoli způsobu založení hrozí, že voda bude vyvěrat na jiných místech, než dosud. Na tuto námitku reagoval stavební úřad tvrzením, podle kterého ve studii zmiňované nebezpečí je řešeno tím, že je část trasy vedena na mostě, což zaručuje bezproblémový odtok vody. Takové vypořádání ovšem nereaguje na podstatu námitky, která spočívala v tom, že pokud je rizikem narušení svrchních vrstev erozí při povodních, o to větší je riziko při narušení těchto vrstev při zakládání stavby. Vypořádání námitky je tak nepřezkoumatelné.

c. Bezpečnostní opatření pro případ havárie jsou nedostatečná. Nelze s naprostou jistotou vyloučit možnost pádu vozidla převážejícího nebezpečné látky z náspu resp. mostu. Tomuto riziku není přizpůsobená konstrukce mostu a na odolání pádu z výšky nejsou konstruována ani vozidla. Vzhledem k jedinečnosti vodního zdroje je nezbytné možná rizika závažného poškození zdroje zcela eliminovat, nikoliv jen zmírnit. Jedinou možností eliminace je přesunutí trasy dálnice zcela mimo vodní zdroj. Při vypořádání této námitky stavební úřad odkázal na jiné obdobné dopravní stavby, které vedou přes vodní zdroje. To ovšem nelze brát jako argument, když jde o stavby budované v poměrně dávné minulosti, kdy se na ochranu životního prostředí a vodních zdrojů dbalo podstatně méně. Dále stavební úřad popisuje svou představu o

tom, jak by se v případě havárie choval vodní zdroj. Jde však o úvahu, kterou učinil stavební úřad jako věcně nepříslušný správní orgán a která není pro rozhodnutí relevantní. Navíc je k ní možné namítnout to, že ochranné pásmo vodního zdroje Pekla se nachází i dále po proudu řeky Loučné a není tak zřejmé, jak by pouhé odplavení znečišťujících látek (i pokud by k němu došlo, což považuje Spolek za spekulaci) mimo přímé místo havárie zabránilo znečištění vodního zdroje. A dále stavební úřad poukazuje na to, že podle jeho názoru v případě návrhového řízení nevyplyvá ze žádného právního předpisu povinnost žadatele navrhnout umístění stavby mimo vodní zdroj a jeho ochranné pásmo. Podle přesvědčení Spolku je tímto právním předpisem právě vodní zákon, který požaduje, aby vodní zdroje byly chráněny. Viz níže.

d. v námitkách identifikoval Spolek několik vad technického řešení přechodu přes ochranné pásmo vodního zdroje Pekla. Na tyto výhrady reagoval stavební úřad pouze tím, že poukázal na odbornost zpracovatelů dokumentace a širšího kolektivu a naopak na neodbornost Spolku. Tím se ovšem vypořádání námitky zcela vyhnul a jeho rozhodnutí je i v této části nepřezkoumatelné. Proto Spolku nezbývá, než své námitky zopakovat:

- i. násep stlačuje kvartérní vrstvy, ve kterých je vysoká hladina podzemní vody. Nachází se nad tektonickými poruchami.
- ii. most přes železnici a silnici I/35 (SO 06-204) je sice plánován jako „založený *nedestruktivní metodou pouze v etáži holocénních náplavových a svahových hlín*“, ale i to znamená riskantní zásah do kvartérních zemin, navíc základy pilířů zasahují pod hladinu spodních vod (v blízkosti vrtů J230, J231, J232), což znamená velké riziko především během výstavby. Chování vody u vrtu č. J229 (hladina podzemní vody naražená v hloubce 2,5 m, ustálená – nezastižena) ukazuje buď velkou citlivost hladiny spodní vody, nebo na nedostatečnou pečlivost při tomto průzkumu (lidskou chybu). Zpevňovací práce spodních štěrkových vrstev (zlepšení půdy pod základovou spárou) znamenají další riskantní zásah, který výrazně omezí průtočnost spodní vody. Je vysoce pravděpodobné, že bude muset dojít k výměně těchto vrstev, protože štěrk se zde usazoval v dlouhém období a bude mít rozdílné vlastnosti.
- iii. most přes řeku Loučnou (SO 06-206) trpí stejnými vadami jako SO 06-204 navíc zde neproběhly vrty u budoucích pilířů, takže výsledky dosavadních průzkumů nejsou dostatečně přesné. Štěrkopískové náplavy navíc dle nejbližších vrtů (J238 a J239) zasahují poměrně vysoko – jsou už v hloubce 1,5 m. V blízkosti základů se nachází šest tektonických poruch, „zkvalitnění půdy“ má probíhat i méně než dva metry od nich. Takový postup je nepřiměřeně riskantní, navíc zcela neplní ani podmínku studie firmy Fingeo o zakládání pilířů mimo tektonické poruchy. Použité měřicí metody pracují s odchylkou několika metrů a zásah do tektonických poruch se tak nedá vyloučit.

Ohrožení významného vodního zdroje je v rozporu s účelem vodního zákona. Podle § 1 odst. 1 vodního zákona je jeho účelem mimo jiné chránit podzemní vody, stanovit podmínky pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod a přispívat k zajištění zásobování obyvatelstva pitnou vodou. K naplnění tohoto účelu musí směřovat veškeré výstupy činnosti správních orgánů. V daném případě se jedná o stanovení ochranných pásem a omezení činností v nich a dále, závazná stanoviska vodoprávních orgánů a dále o vydávání povolení k nakládání s vodami a souhlasů ke stavbám v ochranných pásmech vodních zdrojů. To se v daném

případě nestalo, ochranná pásma a stanoviska vodoprávního úřadu byla vydána bez ohledu na naplnění účelu vodního zákona a jsou nezákonná. K vydání povolení k nakládání s vodami a souhlasu k umístění stavby v ochranném pásmu vodního zdroje nedošlo vůbec. Zvláště pečlivě je potřeba o naplňování účelu zákona při všech postupech veřejné správy dbát v situaci dnešního prohlubujícího se nedostatku zdrojů pitné vody způsobených dlouhodobým suchem. Je proto nezbytné se vodním zdrojům a jejich ochranným pásmům vyhýbat všude, kde je to technicky proveditelné.

- 13) v námitkách týkajících se ohrožení vodního zdroje Pekla dále Spolek poukázal na to, že jako podklad pro případu DÚR a jako podklad pro územní rozhodnutí nebyl proveden předběžný a podrobný geotechnický a hydrogeologický průzkum. Záměr je tak umístěn v ochranném pásmu významného vodního zdroje, aniž by byly dostatečným způsobem prověřeny poměry v území a vyhodnocena rizika pro tento vodní zdroj. Spolek namítá, že bez předběžného a podrobného geotechnického a hydrogeologického průzkumu nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a není možné posoudit soulad umístění záměru se zákonem o vodách, o ochraně přírody a krajiny a stavebním zákonem.
- 14) výše namítané neprovedení předběžného a podrobného geotechnického a hydrogeologického průzkumu je navíc v rozporu s dalšími podklady pro rozhodnutí a se zákonem. K tomu Spolek opakuje své výhrady z průběhu územního řízení, které nebyly stavebním úřadem řádně vypořádány:
 - a. Ministerstvo životního prostředí postupovalo v rozporu se zákonem při vydání závazného stanoviska EIA z 11. 11. 2016. V původním stanovisku EIA ze dne 23. 10. 2012 byla stanovena podmínka 19), která zní: „*Jako podklad pro přípravu DÚR provést předběžný a podrobný geotechnický a hydrogeologický průzkum.*“ I toto je pozdě, takový průzkum už měl proběhnout v rámci EIA, kdy se vyhodnocovalo, zda je možné územím bez ohrožení vodního zdroje Pekla projít – nyní se schvalovací proces odehrává v rámci koridoru, který ochranným pásmem tohoto vodního zdroje prochází celou šířkou – není možné se mu vyhnout. Ovšem v závazném stanovisku ze dne 11. 11. 2016 byla původní podmínka upravena v podmínce č. 17, když byla formulace změněna: „*V dalších stupních projektové přípravy provést předběžný a podrobný geotechnický a hydrogeologický průzkum.*“ Tato změna umožnila ŘSD posun průzkumu až do fáze dokumentace pro stavební povolení. Takový postup je nezákonný, protože závazné stanovisko vydávané podle čl II. bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., neumožňuje stanovené podmínky měnit. Úkolem příslušného orgánu EIA bylo pouze určit, které podmínky jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Změna podmínky byla provedena mimo zákonem daný proces a bez účasti dotčených osob a dotčených správních orgánů. Navíc z věcného hlediska územní rozhodnutí není možné bez hydrogeologického posudku vydat, protože není možné upřednostňovat jeden veřejný zájem (výstavba dálniční komunikace) před jiným veřejným zájmem (ochrana v rámci celé ČR unikátního vodního zdroje, jehož vydatnost je srovnatelná s velkou přehradou). Na tuto výhradu stavební úřad reaguje opět jen odkazem na presumpci správnosti veřejnoprávních aktů. Spolek ovšem namítá, že tyto akty jsou vadné a domáhá se tak jejich přezkumu právě v rámci územního řízení, když jinou možnost mu právní řád nedává. Odkaz stavebního úřadu na jiné podklady pro rozhodnutí nejsou relevantní, protože tyto dílčí materiály nemohou

- nahradit provedení komplexního předběžného a podrobného geotechnického a hydrogeologického průzkumu.
- b. ani dokonalý průzkum nemůže vyloučit negativní zásah do vodního zdroje, protože predikce chování podzemních vod je velmi obtížná. Z toho důvodu by měly správní orgány postupovat podle principu předběžné opatrnosti a nepovolit takovou podobu navrhovaného záměru, u které odborné posudky zcela nevyloučí možnost ovlivnění unikátního vodního zdroje. To znamená realizaci záměru v podobě zcela míjející vodní zdroj Pekla. Vypořádání této námítky ze strany stavebního úřadu je chybné, když srovnává nesrovnatelné – rodinné domky, železniční trať ani stávající silnici nelze srovnávat s dálnicí na náspech a pilířích. Navíc všechny zmiňované stavby byly vybudovány ještě za socialismu, kdy se ochraně životního prostředí příliš péče nevěnovalo. Od 90. let až do schvalování D35 zde platila stavební uzávěra, která neumožňovala ani stavbu nové garáže. V závěrečném rozhodnutí o připomínkách spolku je uvedeno, že stavební úřad této námitce vyhovuje, což není pravda, protože spolek v námitce žádá vedení D35 zcela mimo vodní zdroj Pekla.
 - c. námitka Spolku č. 9c (2018) resp. 10c (2019) je vypořádána mimoběžně, když reaguje jen na dodatek připsaný spolkem (že se projektuje, i když není hydrogeologický průzkum), ale podstata připomínky je ta, že vodoprávní úřad v minulosti stavbě opakovaně bránil.
 - d. dle požadavků MÚ Vysoké Mýto – odbor stavebního úřadu a územního plánování (vodoprávní úřad) z 18. 6. 2018 i MÚ Litomyšl – odbor životního prostředí (vodoprávní úřad) z 11. 6. 2018 musí být součástí hydrogeologického průzkumu monitorovací práce zahájené alespoň rok před stavbou, což znamená další zdržování rozhodnutí. Je tak možné, že bude D35 vybudována v ostatních úsecích dříve než v úseku s vodním zdrojem Pekla a tyto úseky nebude možné v případě negativního výsledku průzkumu propojit. Jediným možným řešením je vypracování podrobného hydrogeologického průzkumu již pro fázi DÚR. V reakci na tuto námitku stavební úřad uvedl, že práce byly zahájeny v roce 2019. Spolek ovšem odkazuje na to, že podle podmínky územního rozhodnutí č. 17 bude průzkum zahájen v roce 2020. Vypořádání je tak zmatečné. Pokud má stavební úřad informace o tom, že průzkum již byl zahájen, měl je zařadit mezi podklady pro rozhodnutí a umožnit účastníkům se s nimi seznámit. Pokud se tak nestalo, je rozhodnutí založeno na podkladech, které nebyly do spisu zařazeny a nemohou k vypořádání námitek účastníků sloužit.
 - e. v souhrnné technické zprávě je vypořádání podmínek EIA – u podmínky č. 22 je uvedeno, že je splněna, tj. že závěry hydrogeologického průzkumu a návrhy opatření jsou zahrnuty do DÚR. To však není pravda, když bylo vypracování průzkumu posunuto do další fáze. Tato námitka Spolku z územního řízení je vypořádána chybně, když jsou zaměňovány částečné průzkumy s celkovým hydrogeologickým průzkumem.
- 15) Spolek dále namítal, že v DÚR nejsou dostatečně vyhodnoceny dopady provizorní komunikace (SO 06-172.1) při stavbě mostu (SO 06-204), která povede přes ochranné pásmo vodního zdroje Pekla na tento vodní zdroj. K této námitce stavební úřad uvedl, že účastník neuvádí, jaké dopady má na mysli. Z námítky je ale dle Spolku zřejmé, že se jedná o dopady komunikace na samotný vodní zdroj, které jsou spojené s tím, že pro její výstavbu bude nezbytné odtěžit svrchní vrstvu zeminy, že dojde k nepřipustnému zatížení podloží, že není řešeno riziko havárie atd. Na této své námitce Spolek trvá.

- 16) Spolek rovněž namítal, že v DÚR není dostatečně vyhodnoceno plnění části podmínky stanoviska EIA č. 18 – prověření možnosti využití tělesa stávající silnice I/35. Na tuto námitku reagoval stavební úřad argumentací vztahující se požadavku na vypracování havarijního plánu. V tomto případě jde skutečně o podmínku č. 18. stanoviska EIA ze dne 23. 10. 2012. S ohledem na obsah námítky Spolku bylo ale zřejmé, že se jedná o podmínku č. 18 ze stanoviska EIA ze dne 11. 11. 2016. Námitka Spolku tak nebyla vůbec vypořádána. Na této své námitce Spolek trvá.
- 17) Spolek namítal, že v části stavebního objektu SO 06-206 Most přes Loučnou předpokládá dokumentace pro územní řízení zlepšení či úplnou výměnu zemin pod základovou spárou s tím, že rozsah a způsob úpravy zemin bude řešen až v dalších stupních projektové dokumentace. Ovšem provedené průzkumy rozsáhlejší zásahy do zemin u vodního zdroje Pekla neumožňují. Tato námitka nebyla vypořádána, když napadené rozhodnutí v reakci na tuto námitku řeší předpisy a technologii úprav kvartérních zemin, ale podstatou připomínky bylo, že by se do těchto zemin nemělo bez průzkumů vůbec zasahovat. Na této své námitce Spolek trvá.
- 18) Spolek namítá, že nezákonnými podklady pro rozhodnutí jsou opatření obecné povahy, kterými se mění ochranné pásmo II. stupně vodního zdroje studny S – 1 Cerekvice nad Loučnou ze dne 9. 5. 2018, č. j. MěÚ Litomyšl 37315/2018 a kterým se stanoví ochranné pásmo II. stupně zóna 1 a zóna 3 vodního zdroje studny S-1 Cerekvice nad Loučnou – Pekla ze dne 9. 5. 2018, č. j. MěÚ Litomyšl 37277/2018. Nezákonnost spočívá v tom, že zásahy do horninového prostředí hlubší než 10 m a výstavba veřejně prospěšných staveb jsou možné na základě kladného vyjádření osoby s odbornou působností. Tato podmínka znamená, že rozhodnutí o tom, zda bude potenciálně ohrožující činnost provedena, je ze správních orgánů přenesena na soukromou osobu, která bude postupovat mimo správní řízení a tím i mimo přímou veřejnou kontrolu. Ovlivnit realizaci takové činnosti tak nebudou moci vlastníci pozemků, dotčené obce ani odběratelé vody z vodního zdroje. V reakci na tuto námitku stavební úřad pouze odkázal na presumpci správnosti veřejnoprávních aktů. Spolek bude namítat nezákonnost citovaného opatření obecné povahy v žalobě proti územnímu rozhodnutí.
- 19) Spolek namítá nesoulad napadeného rozhodnutí s podmínkou stanoviska EIA ze dne 11. 11. 2016 č. 21, která stanoví, že ve fázi přípravy stavby je nutné provést pasportizaci studní. I zde dochází k odsunu řešení problému do budoucna – do fáze dokumentace pro stavební povolení. Je nutné – vzhledem k současným klimatickým změnám a extrémním výkyvům počasí – provádět sledování stavu spodních vod dlouhodobě, aby byly výsledky relevantní. Spolek proto požaduje provedení pasportizace studní již pro DÚR a její opakování ve fázi stavebního povolení, při realizaci stavby i po dokončení stavby. Na tom, že tato podmínka není plněna, nic nemění ani závazné stanovisko, na které odkazuje napadené rozhodnutí.
- 20) Spolek namítá nesoulad napadeného rozhodnutí s podmínkou č. 50 stanoviska EIA ze dne 11. 11. 2016. Podle této podmínky měl být zahájen archeologický průzkum nedestruktivními metodami několik let před stavbou, což nebylo splněno. V reakci na tuto námitku stavební úřad uvedl, že otázka zahájení archeologického průzkumu není předmětem územního řízení. Takové vypořádání námítky považuje Spolek za nesprávné. Územní rozhodnutí musí stanovit podmínky k efektivní ochraně veřejných zájmů. Proto má také stanovit, kdy bude proveden archeologický průzkum.
- 21) Spolek namítá, že migrační studie, která byla podkladem pro rozhodnutí, je zpracována vadně a že tedy není podkladem pro rozhodnutí, na základě kterého

by bylo možné vydat rozhodnutí opírající se o dostatečně zjištěný stav věci. Konkrétně migrační studii Spolek vytýká:

- a. fragmentace krajiny (str. 11) je posuzována podle zastaralé příručky z roku 2005, která vznikla v době, kdy byla D35 plánována v severní variantě.
- b. na str. 10 konstatuje probíhající rušení dálkové migrační trasy (DMK) spojující Choceňsko se Skutečskem, protože zde vznikla nová bariéra v podobě hal na předměstí Vysokého Mýta (směrem na Litomyšl). S návrhem na rušení DMK nelze souhlasit – haly bariéru tvoří, ale po výstavbě D35 se zlepší průchodnost přes silnici I/35, což negativní dopady hal na migraci zvěře převáží. Podle současných plánů pak hlavní bariéru bude tvořit nově vybudovaná D35, proto Spolek požaduje v prostoru DMK vybudování přechodu pro zvěř všech kategorií.
- c. objekty 06-210 a 06-211 (str. 16) jsou pro zvěř kategorie B (srny, prasata) málo prostupné (MPT je jen 0,3), což nabývá na významu zvláště po zrušení objektu 07-201 v navazujícím úseku Litomyšl-Janov, který měl být pro tuto kategorii zvěře určen primárně. Formulace na str. 17 („Migrace středních savců je zajištěna v SO 201, 206, 207 a také u SO 211“) je zcela účelová, přizpůsobená „salámové metodě“ schvalování dálnic a cíli vypustit objekt 07-201 – migrace nemohla být zjištěna u objektu 06-211, kde dnes vede silnice III/36016, ale probíhá v prostoru mezi objekty 06-208 a 06-211 (z polí do lesních porostů Končinského údolí) a hlavně v prostoru zrušeného objektu 07-201 (z polí do lesních porostů Končinského údolí a dále do lesů u Řetové).
- d. u objektů 06-210 i 06-211 chybí naváděcí zeleň. Spolek požaduje její doplnění. Tu by bylo vhodné vysadit i při obnovení objektu 07-201.
- e. mapové podklady jsou chybné – objekt 06-210 je znázorněn půl kilometru od skutečného umístění.

Na tyto výhrady stavební úřad v napadeném rozhodnutí konkrétně nereagoval. Navíc spolek namítá, že otázku migrace zvěře a prostupnost krajiny pro zvěř je nezbytné řešit komplexně pro celou trasu dálnice a ne odděleně pro jednotlivé úseky,

22) podkladem pro rozhodnutí je chybná hluková studie. Chybnost tohoto podkladu vyplývá z následujících skutečností:

- a. hluková studie stanovuje vlivy hluku podle nereálných odhadů intenzit dopravy. Dokumentace EIA počítala s tím, že pro případ nerealizace záměru bude v roce 2025 intenzita dopravy v okolí Litomyšle cca 18 tis. vozidel denně. Tohoto stavu ovšem bylo dosaženo již v roce 2016. Z toho je patrné, že jsou výrazně podhodnocené i intenzity odhadované pro případ realizace záměru v hlukové studii. Je zřejmé, že to bude výrazně více, než předpokládaných cca 35 tis. vozidel denně v roce 2025.
- b. hlukové posouzení v hlukové studii počítá s tím, že v roce 2040 budou intenzity dopravy shodné, jako odhadovala studie EIA pro rok 2025. Tento předpoklad není vysvětlen a je nereálný.
- c. chybně vychází při stanovení hlukové zátěže z odhadovaných intenzit dopravy a nikoliv z maximální kapacity záměru, tedy maximálního počtu vozidel, které je schopna daná komunikace pojmout. Argument stavebního úřadu pracuje s nesrovnatelnou situací. To, jakým počtem lidí bude konkrétní stavba užívána, je otázkou rozhodnutí jejího vlastníka. V případě pozemních komunikací existuje ovšem neomezené právo veřejného užívání a počet uživatelů tak nelze regulovat. Pozemní komunikace na hlavních tazích jsou vždy postupně užívány až do své

maximální kapacity. Proto je nezbytné ve všech výpočtech a studiích počítat právě s touto kapacitou, která je jediným pevným údajem nezávislým na představách zpracovatelů posouzení.

- d. výpočet hlukového zatížení není správný – v použitém modelu je nastavená příliš vysoká pohltivost terénu i protihlukových stěn a nejsou započítány odrazy od fasády (viz posudek firmy JDS v příloze č. 4, která je nedílnou součástí těchto námitek). K argumentaci stavebního úřadu je možné pouze poukázat na to, že na věcné výhrady Spolku nereaguje.

- 23) Spolek namítá nezákonnost závazného stanoviska Městského úřadu Litomyšl ze dne 4. 7. 2017, č. j. 35714/2017 k zásahu do krajinného rázu. Závazné stanovisko nesprávně stanovuje hodnotu krajinného rázu, neporovnává dostatečně dotčené veřejné zájmy, nestanovuje účinné podmínky k ochraně krajinného rázu a není založeno na dostatečných podkladech pro posouzení. Za nezákonné považuje Spolek také to, že stanovisko sice správně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 2 As 35/2007, jeho závěry však ve skutečnosti nerespektuje. Není pravda, že by podle tohoto rozsudku bylo zohlednění ekonomického přínosu možné jen v případě, že stavba zasahuje do krajinného rázu co nejméně. Soud řekl, že „*zájem na hospodářském přínosu podle § 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, nemůže vyvážit zájem na ochraně před rušivým zásahem do krajinného rázu. Není proto dána ani zákonná povinnost, aby v každém jednotlivém případě, bez ohledu na povahu a rozsah zasažení krajinného rázu, bylo zkoumáno, zda ekonomický přínos stavby nevyvažuje zásah do krajinného rázu. Posouzení ekonomických přínosů tak není v řízení podle § 12 odst. 2 cit. zákona rovnocennou otázkou ve vztahu k vlastnímu zkoumání možnosti snížení či ovlivnění krajinného rázu.*“ Závazné stanovisko dochází k závěru, že dojde k narušení krajinného rázu, které je však „*významným způsobem převáženo celospolečenským zájmem žadatele.*“ Spolek namítá, že tento údajný celospolečenský zájem žadatele není žádným způsobem konkretizován a závazné stanovisko je v tomto bodě nepřezkoumatelné.
- 24) Spolek namítá nezákonnost závazného stanoviska Městského úřadu Vysoké Mýto ze dne 11. 7. 2017, č. j. MUV/16384/2017/OŽP-2 k zásahu do krajinného rázu. Závazné stanovisko nedefinuje konkrétně krajinný ráz, neporovnává dostatečně dotčené veřejné zájmy a stanovuje nedostatečné podmínky k ochraně krajinného rázu a není založeno na dostatečných podkladech pro posouzení. A také v tomto případě poukazuje Spolek na nerespektování rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 2 As 35/2007.
- 25) Spolek namítá nezákonnost souhlasu Ministerstva životního prostředí ze dne 16. ledna 2018, č. j. MZP/2017/610/510 k trvalému a dočasnému odnětí půdy ze ZPF. Souhlas se v rozporu s požadavky zákona o ochraně ZPF nezabývá splněním podmínek pro možnost odnětí půdy I. a II. třídy ochrany ze ZPF, nerespektuje zásady ochrany ZPF, neopírá se o možnost jiného vedení trasy dálnice s menším zásahem do ZPF a neobsahuje vyhodnocení dostupných podkladů pro rozhodnutí.
- 26) jak vyplývá ze závazného stanoviska MŽP ze dne 18. ledna 2019, č. j. MZP/2018/710/942, u stavebního záměru došlo k některým změnám trasy, které znamenají posun v řádech desítek a někde až více než 100 metrů od původní trasy. Navíc dochází ke zvýšení záborů ZPF o několik ha. Na tyto změny v projektové dokumentaci ovšem nereagují závazná stanoviska dotčených orgánů. Pro změněné části trasy záměru tak závazná stanoviska zcela chybí, a i z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nezákonné.
- 27) Spolek považuje za nezákonné, že součástí podkladů pro rozhodnutí není vizualizace začlenění stavby do krajiny. napadené rozhodnutí umísťuje záměr

tak, že jeho součástí jsou zbytečné násypy. Stavební úřad ve vypořádání této námitky uvedl, že násypy údajně nejsou zbytečné, protože překonávají terénní sníženiny. Ve skutečnosti je ovšem možné poukázat na to, že je příliš mohutný především násep vedoucí přes ochranné pásmo vodního zdroje Pekla. Dokumentace neprověřila možnost překonání terénní vyvýšeniny v km 46,5 až 47,5 zářezem (nyní je dálnice vedena prakticky po vrcholu), čímž by mohlo být dosaženo snížení násypů před vyvýšeninou (km 44,5 až 46,5) i za ní v místě zmíněného ochranného pásma vodního zdroje Pekla (km 47,5 až 48,5) lze na mnoha místech snadno významně zkrátit drobnou úpravou směru dálnice.

- 28) stavba je umístěna v rozporu s územními plány obcí Řídký a Bohuňovice.
- 29) dne 5. 12. 2019 vydal Krajský úřad Pardubického kraje jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle § 77a odst. 5 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, a dle § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, rozhodnutí o povolení výjimky dle § 56 odst. 1 a § 56 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně přírody ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů pro nový úsek D35 Litomyšl-Janov, I. etapa (č. j. 87933/2019/OŽPZ/Si). Biologická studie, která byla podkladem pro toto rozhodnutí potvrzuje výskyt sovy pálené na farmách v Bohuňovicích a u Litomyšle (zaznamenaný v roce 2015). Biologická studie pro úsek Džbánov-Litomyšl však o jejím výskytu vůbec neví, a proto pro tento druh není ani vydána nezbytná výjimka včetně stanovení nutných opatření k omezení negativních dopadů záměru na tento druh (zejména výsadbu souvislého vysokého keřového porostu podél úseků vedených v rovině nebo v zářezu a výstavbu ochranných sítí na náspech).
- 30) v dokumentaci pro územní řízení i v napadeném rozhodnutí chybí řešení situace, kdy bude tento úsek dálnice postaven dříve, než úsek předcházející a navazující. Ve vypořádání námitky týkající se chybného rozdělení dálnice na úseky stavební úřad uvádí, že podle sdělení žadatele se předpokládá výstavba všech úseků současně a že v případě zdržení jakéhokoli úseku je vždy možné provizorní napojení na současnou silniční síť. Podle přesvědčení Spolku současná výstavba všech úseků není reálná, resp. výrazné časové rozdíly v budování jednotlivých úseků jsou více než pravděpodobné. Proto je nezbytné již ve fázi umísťování stavby řešit, jak bude daný úsek na stávající síť komunikací napojen a posoudit soulad takového napojení s požadavky stavebního zákona i jiných právních předpisů.
- 31) MŽP vydávalo své stanovisko na základě posudku ke krajinnému rázu (ing. Arch I. Vorel – Atelier V, 4/2018: *D35 Džbánov – Janov. Posouzení vlivu navrhované pozemní komunikace na krajinný ráz dle §12, zák. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny*). Ten není ve spise a přitom na něj některé jiné materiály odkazují (a je obsahově chybný – např. u Kornic tvrdí, že dálnice nebude z obce vůbec vidět) a dále neřeší zásah do krajinného rázu v případě, že se budou muset následně vybudovat protihlukové stěny.
- 32) v napadeném rozhodnutí chybí v porovnání s územním rozhodnutím na úsek Litomyšl – Janov podmínka, podle které deponie ornice a jinak neobdělávané plochy vzniklé při výstavbě dálnice bude žadatel udržovat takovým způsobem, aby se z nich nešířil plevel do jejich okolí,
- 33) námitka č. 2 spolku Švábenice (str. 18) je vypořádána mimoběžně (str. 19), když jsou připomínky týkající se vodního zdroje Bohuňovice vyřízeny odkazem na údajně dostatečnou dokumentaci, která se však vztahuje k vodnímu zdroji Pekla.
- 34) námitky č. 3 spolku Švábenice (str. 19) o narušení dříve navrhovaného VKP Švábenice, resp. LBC8 Švábenice 2 je vypořádáno jen nedostatečně, když je jen

konstatováno, že k záboru stavbou dochází. Není vůbec reagováno na smysl připomínky, že měla být prověřena možnost posunu trasy na jih,
35) námitka spolku Živé Kornice č. 8 (2018) je chybně vypořádána, protože stavební úřad hovoří o jiném úseku D35 (Litomyšl-Janov) – varianty 0 a 1 se úseku Džbánov-Litomyšl vůbec netýkají. O tom, že některé změny jsou libovolně označovány za malé či velké svědčí i námitka spolku Švábenice č. 1 (str. 18), který kritizuje změny křižovatky Řídký a požaduje přesměrování trasy D35 do koridoru varianty Sedliště jih – také připomínka tohoto spolku je vypořádána nedostatečně.

S ohledem na výše uvedené proto Spolek navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a žádost o vydání územního rozhodnutí byla zamítnuta.

Současně Spolek namítá podjatost všech úředních osob Krajského úřadu Pardubického kraje, když to byl právě Pardubický kraj, který dálnici D 35 zanesl do svých zásad územního rozvoje. Z toho vyplývá, že na vybudování dálnice má kraj velký zájem. Existují tedy důvodné pochybnosti o tom, zda úřední osoby, které jsou v pracovním poměru ke krajskému úřadu, mohou věc posoudit nestranně.

Živé Kornice, z. s.
v plné moci Mgr. Vítězslav Dohnal, advokát